

Nam thành Công Giáo. Revue
de la jeunesse catholique.
Mensuel

. Nam thành Công Giáo. Revue de la jeunesse catholique. Mensuel. 1936-01.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

CÔNG
GIÁO

Janvier 1936
Năm thứ hai Số 10

NAM THANH

JEUNESSE CATHOLIQUE

CÔNG GIÁO NAM THANH

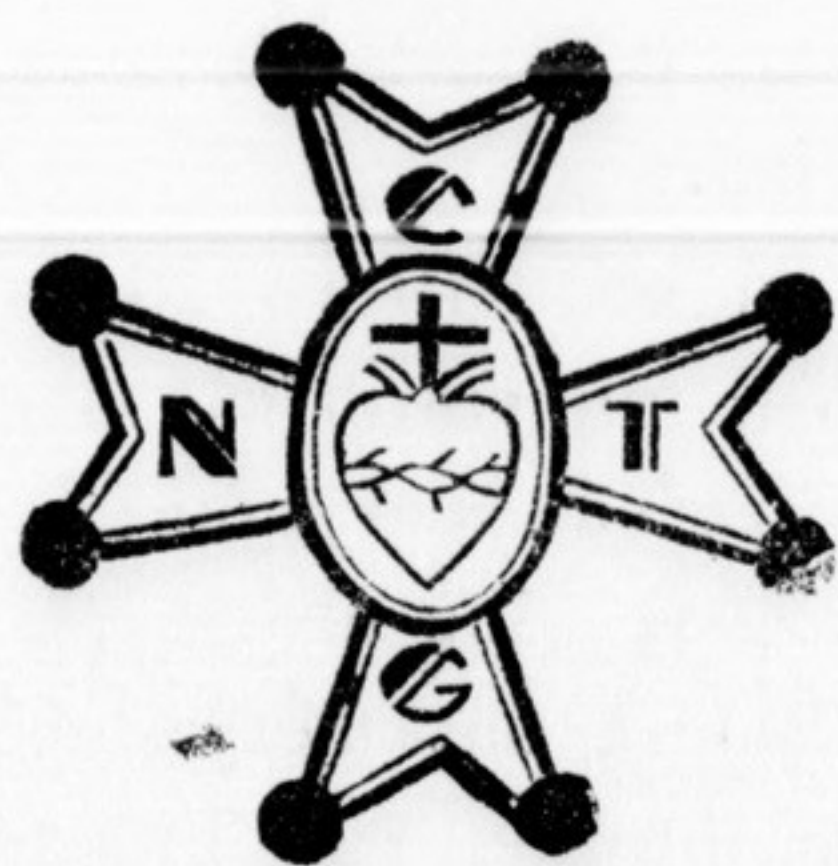
Cung chúc tân niên

CÙNG CÁC DẶNG
VÀ CHU' QUÍ VỊ

HỎI VỀ VIỆC LẬP

CÔNG GIÁO
NAM THANH

CÁC NO'I

Trả lời chung

Nhiều nơi viết thư về Nam-định hỏi cách thức lập hội, điều lệ phải theo.

Lần nào cha Tuyên-Úy chúng tôi cũng chỉ trả lời : **Cách thức lập hội** : nó phải theo, phải tùy ở hoàn cảnh : ở nhà quê, ở tỉnh — ở trình độ trí thức, xã hội, đạo đức của các hội viên, rồi đem tinh thần sách Phúc - Âm mà huấn luyện các bạn trẻ.

Điều lệ : Hanoi có một điều lệ, Nam-định có một điều lệ. Các điều lệ ấy hằng phải sửa đổi, rồi dựa vào các việc ở hội mà thay, mà tóm tắt dần cho thực rõ ràng, thực có ích. Đó là cái giàu riêng của một hội thanh-niên, của chính « **sự sống** ». Một hội C. G. N. T. không đổi điều lệ bao giờ sợ rằng hội ấy có khi lại nghĩ nhầm rằng đã hoàn toàn rồi, mà nghĩ như vậy ấy là đã sửa soạn sự thất bại, ấy là đã dền ngày hội chêt vậy. Hội ấy sẽ như cây vả Chúa Giêsu nguyên rủa, nó sẽ không có quả đâu.

Thiết nghĩ các hội Công Giáo Nam Thanh nó không thể giống nhau như một, mỗi hội phải có một đặc sắc riêng, chính cái đặc sắc ấy nó làm cho rõ cái đẹp, cái hay, cái sống nổng nần của tuổi trẻ. Vào một vườn hoa, một trăm giống hoa thì một trăm sắc, một trăm hương khác nhau, nhưng nhìn cái nào cũng đẹp, ngửi cái nào cũng thơm, một trăm giống hoa khác nhau mỗi thứ có một cách riêng để khoe cái tuyệt kỹ của Hóa công, để bộc bạch cái quyền phép vô cùng của Chúa.

Các hội Công Giáo Nam Thanh cũng thế.

Bảo rằng mỗi hội có một đặc sắc riêng thì lấy gì làm giàu các hội ấy vẫn « **hợp một** » ? Chính cái mục đích chung : « **Khảo cứu — Tu đức — Hành động** » nó làm cho các hội các nơi nên như một.

Khảo cứu : Anh em hội viên phải xem sách, rồi bằng vào những chứng ở lịch-sử, ở kinh nghiệm, hàng tuần làm bài nói truyện.

4° Jo. 12425

1936 = n° 10-21

Tu đức: Hàng năm cầm phòng vào mùa Phục Sinh, xưng tội, rước lễ.

Hành động: giúp kẻ nghèo, dạy dỗ cho con trẻ, làm các việc thiện, cứu giúp người nghèo khó ngoại đạo vân vân.

Mục đích này, đã là một hội Công Giáo Nam Thanh tất nhiên phải có, phải thực hành.

Còn một việc tôi cần nữa : sức hành động của các hội viên phải luôn luôn bồi bổ, khơi ngòi, dẫn dụ, gìn giữ, thúc giục tùy từng lúc, từng nơi. Việc này là việc của đảng Tuyên Ủy, cha cầm đầu nên cô dự hết mọi kỳ hội đồng. Cha Tuyên Ủy lúc đó Người vui vẻ, an ủi, khuyến khích, âu yếm, khen lao ; Người là đảng chẵn chiến ở giữa đàn chiên, phải đề cho chiên loăng quăng, nhảy nhót quanh mình, trèo lên chồm đá hiểm nghèo, rút cổ xanh, nấp bóng mát, nhưng con mắt đảng chẵn không lúc nào rời theo một con chiên nào.

Sự tự do là một của rất báu, rất quý Chúa đã ban cho ta. Cha Tuyên Ủy không bao giờ nên phạm đến tự do của hội viên, nó là nguồn mọi công phúc của hội viên vậy. Nhưng nó nguy hiểm, nên Cha T. U.

phải nhìn xem cẩn thận kéo cái giao sắc cầm ở tay các con yêu quý của mình nó làm hại, làm thiệt cho con chẳng.

Các cách thức, tôn chỉ này trong ba năm nay nó đã làm cho hội Nam-định được vững chãi, càng ngày càng to tát thêm, trong năm mươi năm nay nó đã làm cho thiếu niên Công-Giáo nước Pháp nên các bậc thiếu niên can đảm, đạo đức.

Dù ở ta, dù ở Pháp, những tôn chỉ, cách thức ấy đã giúp bạn trẻ tránh khỏi chước ma quỷ, đã giữ gìn trái tim thanh-niên Công-Giáo được trong sạch. không bợn nhơ vì ghen ghét, ích kỷ, vật dục xác thịt.

Tuổi thiếu niên là một tuổi hăng hái nhưng ngờ nghệch, trí phán đoán chưa toàn vẹn, lịch duyệt ít, chỉ hay vụ tại mà không mấy khi nghĩ được xa xôi, tuổi ấy tất là có thói xấu, nhưng có hai điều kiện, hai đức tính nó khiến nên anh hùng liệt sỹ, nên trong sạch lành thánh : ấy là lòng nhiệt thành và nhân đức tin.

Lắm rửa, lệch kê, phạn sự Cha T. U. là thế.

C. G. N. T. Namđịnh

CÁC BÀI ĐỌC Ở HỘI QUÁN

22 Décembre. — Anh **Trần-đình-Hùng** nói về một ngày của Đức-Giáo Hoàng. Bài này anh khảo cứu rất kỹ lưỡng, nói một cách hùng hồn anh em lấy làm thích lắm.

29 Décembre. — Anh **Nguyễn-văn-Phùng** nói về sinh hoạt của người nghèo. Lời nói thiết tha, câu văn bi tráng khiến ai nghe cũng hiểu thấu tấm lòng bác ái của anh.

5 Janvier 1936. — Cụ **Hà-duy-Thăng**, Danh Dự Hội Trưởng, nói về : « Ta phải suy xét cho

được biết để mà thờ Đấng Tạo Hóa ». Trong hơn một tiếng đồng hồ Cụ đã lấy sự khảo cứu rất công phu mà nói về các Cha và anh em nghe bồn phẫn của hết thấy mọi người là phải suy tìm cho được biết Chúa cả mọi muôn loài, muôn vật mà phụng thờ, mà kính lạy.

12 Janvier. — Anh **Vũ-công-Hòa** nói về « L'oisiveté est la mère de tous les vices ». Ở đời giàu nghèo, sang hèn, ai ai cũng phải

tâm việc, nhất là anh em thanh niên Công Giáo chúng ta. Ta phải làm việc cách nào cho đạt được lòng « mến Chúa yêu người ». Ăn đứng ngồi rồi sẽ đưa đến cho ta không biết bao nhiêu sự thiệt thòi tai hại.

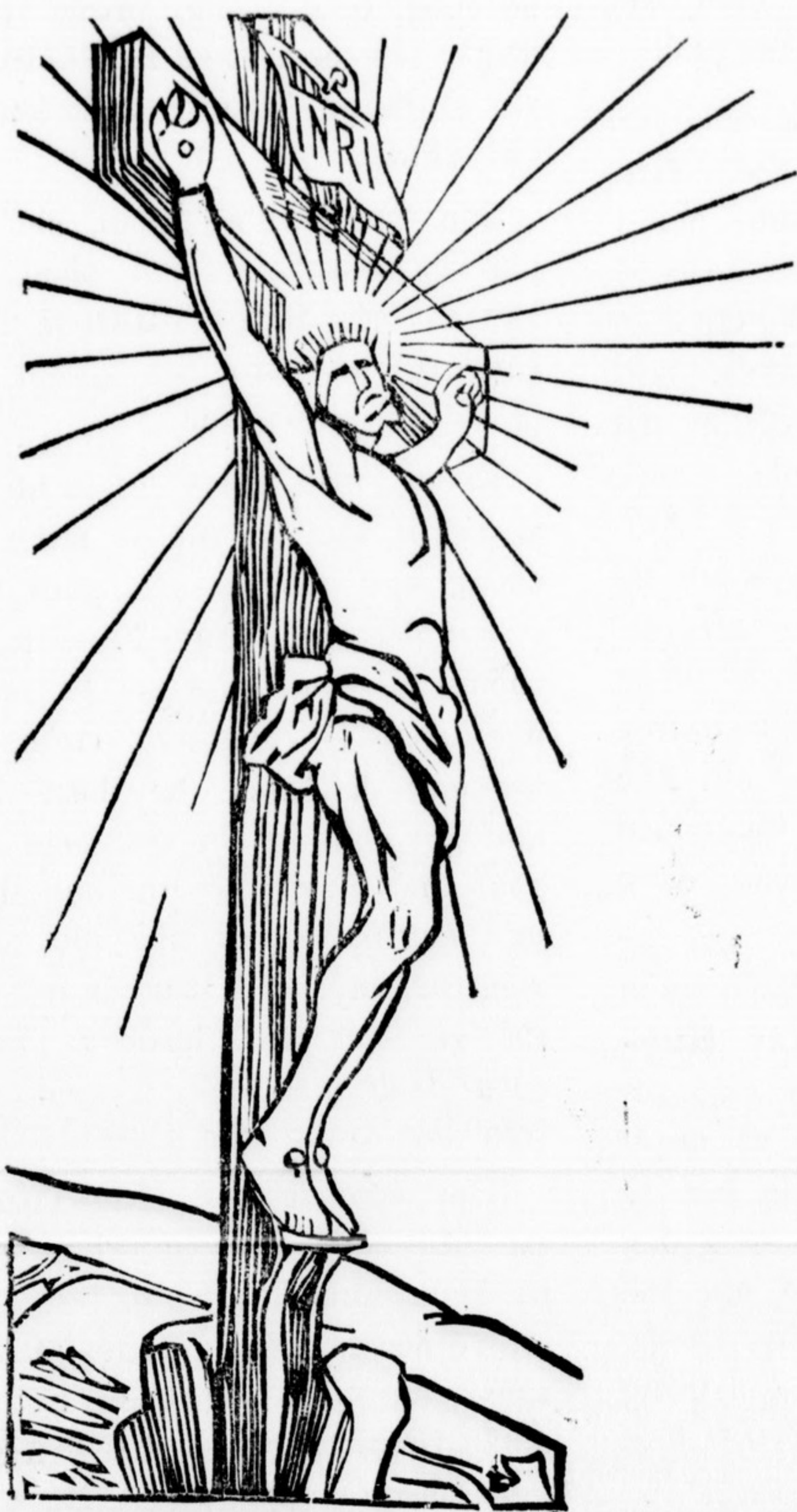
Chủ nhật 19 và 26 Janvier. — Vì nhiều anh em đi các tỉnh và về quê ăn Tết nên hai hôm ấy không có hội đồng. Chủ nhật 2 Février (mồng 10 ta) sẽ bắt đầu họp hàng tuần như thường. Bạn **Trần-đức-Quý** sẽ nói về « D'où venons nous? »

Một khắc giờ qua

MỘT TẮC VÀNG

Theo sau Đức Thánh Cha, những người hữu tâm trong ít lâu nay hết sức hoạt động thờ lạy Chúa Giêsu trong phép Minh Thánh. Ngôi Hai vẫn hằng ngự trị ở giữa chúng ta. Nào các hội Ngã Bình khắp các nơi nhóm lập, một đội quân ấu trĩ kể từ hàng triệu trở lên trong mỗi một nước đem gương sáng ngĩa thiết, trung thành soi cho những kẻ khô khan, nào các kỳ Đại Hội nghị Thánh Thể ở từng nước một, lại thấy những kỳ Đại hội Thánh Thể vạn quốc liên tiếp tổ chức ở từng nơi nô nức, tưng bừng. Giấu ấy là một giấu an ủi, một giấu tấn tới rõ rệt: có rất nhiều người chịu ơn trọng. Nhưng trong số rất nhiều ấy đã mấy ai thật được kết hợp, kết hợp một cách mật thiết thành thực với Chúa Giêsu trong phép Minh Thánh?

Khi ta ở trên Thánh giá ta sẽ kéo hết
thầy mọi sự về ta.

Tại sao? vì cái thế gian nó tràn ngập vào cả đến những nơi đạo đức.

Chịu lễ rồi; chịu lễ một cách sốt sắng thực thà nhưng tiếc rằng cảm ơn khi vội vã sơ sài. Cái vội vàng kim thời, than ôi, nó vào cho tận đến bản thờ, nên cái hiệu lực của ơn trọng vì vậy mà chỉ phảng phất trong phút chốc mà thôi. Lễ xong năm phút thì đã vội vàng đứng dậy ra về.

Giá một ông quan to chức lớn, một vị đế-vương nào ở tại đất này có đến nhà ta, ắt ta chẳng để ngồi một mình ở trong phòng khách, ta nói chuyện qua quít rồi để vị ấy đi làm việc riêng của ta. Tất nhiên là ta sẵn đón để hưởng lấy tất cả những thì giờ mà bậc quyền quý, vị Vua Chúa dưới lá đất này hạ cố cho ta được tiếp. Nghĩ đến như thế thì mới biết nhân đức tin của ta thấp kém biết bao, lòng âu yếm của ta đối với Chúa hờ hững biết bao! Ta được Vua trên hết các vua đến cùng ta mà ta đã vội vã chạy đi nơi khác. Ta được cái hân hạnh, được cái phúc lớn Chúa trời đặt đến ngự chính nơi ta mà ta chẳng biết hưởng những phút quý hóa vô cùng ấy. Ơn ích vì vậy mà giảm bớt, chỉ vì ta không biết thờ lạy không biết lắng tai nghe Thánh ý Chúa, không biết cầu nguyện thờ than.....

Bà Thánh Têrêsa đã nói: « *hãy ở lại cùng Chúa Giêsu hãy hết sức hưởng thụ lấy cái lúc rất tiện là lúc đã chịu ơn trọng rồi để vào kho vô tận của Chúa xin lấy những ơn phúc.* »

Một khắc đồng hồ nào có là bao. Ở lại một khắc mà thờ lạy, mà kêu xin, mà cảm tạ Chúa. Chúa vẫn giang tay mà đón tiếp ta để âu yếm ta để ban phát cho ta những ơn lành.

Một khắc đồng hồ nào có là bao, nó chỉ là một lúc rất chóng ta tách ra ở những lúc rất giải ta đem dùng vào việc thế gian một cách vô ý thức: chuyện phiếm với bạn bè hay bơ vơ trước một cửa hàng tơ lụa. Một khắc ấy sau khi ta chịu ơn trọng nếu ta quý trọng bản thờ thì ích cho chính thân ta được bao nhiêu, mà nếu ta biết kêu xin thì ích cho bao nhiêu kẻ có tội, ích cho Hội Thánh, cho Tổ Quốc, cho tất cả mọi người.

Một khắc giờ qua một tắc vàng, ai thật lòng yêu Chúa thật lòng chịu ơn trọng phải nên suy nghĩ.

PHI-PHỤNG

TIN HỘI

Saigon. — Anh **Đặng-văn-Thông** tông ngũ ở trại thủy quân Saigon viết thơ thăm Cha Tuyên Uy và Hội. Anh hứa sẽ cho những tin tức về Đại hội Thánh Thể họp lần thứ nhất ở Saigon.

Toàn thể anh em xin gửi lời thăm anh, chúc anh được mạnh cả hai phần. Rất mong đợi anh thực hành lời hứa; nếu anh gửi cho ít ảnh về Đại hội Thánh Thể thì quý hóa vô cùng.

Thanh-Hoa. — Anh **Hoàng-tiến-Lân** vẫn tông sự ở sở Thú Y Thanh-Hóa.

Anh tuy xa nhưng thơ anh vẫn năng gửi về làm cho chúng tôi thường thường nhắc nhở đến anh luôn. Mong anh gìn giữ phần xác phần hồn để Cha Tuyên Uy và chúng tôi được yên lòng.

Hung-Yên. — Quan **Trung-úy-Vũ-Thiết** hiện nay tri sĩ ở quê nhà, khi còn ở Nam-Định vẫn là một vị võ quan lưu tâm đến công việc của hội Công-Giáo Nam-Thanh và vẫn thường khuyến khích bạn thanh niên ta hết lòng với nghĩa vụ.

Chúng tôi rất cảm ơn Quan lớn đã có lòng nghĩ đến chúng tôi gửi thơ thăm hỏi. Chúng tôi trông đợi khi Quan lớn qua Nam là nơi Quan lớn để lại những kỷ niệm khiến cho ai ai cũng vẫn còn nhớ còn yêu Quan lớn, thì Quan lớn sẽ giữ nhời hứa đến thăm hội quán chúng tôi để chúng tôi được thỏa lòng khát vọng.

Hong-Kong. — Cha Tuyên Úy chúng tôi, Cha **A. Vacquier** ngày 15 Janvier đã đáp tàu sang Hong-kong để cấm phòng và tiện dịp nghỉ ngơi sau mấy năm vất vả khó nhọc. Xin ai nấy hết lòng cầu nguyện cho Người đi đường được bình an, cấm phòng được ơn ích. Ngày 5 Février Cha Tuyên Úy chúng tôi sẽ trở về Nam-Định.

Về dịp lễ Sinh Nhật

Cũng như mọi năm, anh em C. G. N. T. Namdinh từ ít ngày trước dự bị mừng lễ Sinh Nhật. Ai ai cũng vui lòng đóng tiền để nửa đêm hôm ấy mừng Chúa Trời đất hạ mình xuống làm người, rồi xả thân lo đường cứu chuộc cho nhân loại.

Nhưng trong khi ngồi ở trong hội quán rộng rãi, sạch sẽ, ấm áp, dùng chè thơm bánh ngọt, anh em biết rằng nếu cái vui chỉ ích kỷ thì cái vui ấy chỉ là cái vui hèn.

Hàng trăm nghìn đồng bào trong kỳ này đương khổn quần với cảnh nghèo đói, rét mướt; nhân một trò vui mà ích cho đồng nhân, anh em hội viên đã nghĩ nên diễn mấy buổi kịch để lấy tiền làm phúc.

Việc soạn kịch, Hội giao cho anh **Phạm-xuân-Huyền**. Kịch **Tim Côi Phúc** vì lời văn mới mẻ, ý tưởng thiết thời, lại thêm kết cấu ly kỳ đã làm cho anh em vui lòng tập diễn và làm cho khán giả khen lao. Lòng kịch chỉ là mô tả cái bi đát của một gia đình phá vỡ, cái xung đột của mới, cũ. Anh **Huyền** đã khéo đem ngọn bút tài tình, lời văn mạnh mẽ mà êm đềm phô bày cái tôn chỉ đạo Công Giáo có sức an ủi, đỡ vức những ai đang bị thương đau ở nơi khổ hải trầm luân. Xin lược thuật kịch **Tim Côi Phúc** để, công đồng lãm :

1914 .... Tiếng sấm chiến tranh vang động một phương Tây. **Huệ-Thuần**, một thiếu-niên giáo sư, vì buồn bực ở gia đình cả quyết tung quân, định đem mối hận về ái tình tiêu tan ở trong vòng đạn lửa. **Huệ - Thuần**, con nhà thể phiệt, từ khi đỗ giáo sư đã lấy một cô giáo trước học ở trường Sư-phạm, cô **Ngọc-Thư**, con một nhà gia thế danh nho.

Những tưởng người mới hợp cùng người mới; hạnh phúc gia - đình

TIỆC ĐÊM

thường xem thấy ở những áng văn êm đềm khoái trá của Victor Hugo nhẽ nào mà không nảy ra ở giữa hai trái tim niên-thiếu, ở giữa nơi thành thực kính yêu của hai người đã bước cao trên bậc thang tâm học.

Nhưng, chính cái mới ấy nó đã làm cho hai người cùng thất vọng. Cái tự do tình ái ngày xưa tưởng nó đầm ấm bao nhiêu thì nay ở sự thật, nó chỉ là một môi thất ý hàng ngày. Sự thật của bốn phận sự mới ở tình thần với sự cũ nó bao hàm trong bản sắc của người Việt-Nam sinh trưởng trong một gia đình gia giáo, phút nào nó cũng xung chàng, tương phản đã gây nên cho giáo sư **Huệ-Thuần** với cô **Ngọc-Thư** một bầu không-khí không chịu nổi.

Dần lòng dứt áo ra đi, chỉ bốn phương thúc giục, nổi phần uất khuyển mới, **Huệ-Thuần** ra đi để cùng với giai bốn bề tụ hội, do tài ở trên chiến địa.

Không hiểu chính vì mình mà ai nghìn dặm xa xôi, vì mình mà chông khừ quốc ly gia, phơi thân ở nơi đao lửa, **Ngọc-Thư** từ khi chông đi vắng, giận cái tư tưởng đào luyện ở trong nhà trường nó lửa giới đảo điên, lại thêm hiểu lầm hai chữ tự do mà quên bốn phận một người nữ lưu học thức, một người vợ của nhà mô phạm giáo sư, một con dân của một nơi thế gia lệnh tộc, bước ra ngoài vòng danh giáo, rồi... quen mùi trên bậc trong lầu.

Năm năm đã qua, **Huệ-Thuần** sau khi cùng anh em Pháp quốc ca khúc khái hoàn, bốn hồ xuống tàu về nước. Giáo sư **Huệ-Thuần** ngày xưa mạnh mẽ buồn bã bao nhiêu, thì nay Thiếu Úy **Huệ-Thuần** vạm vỡ vui vẻ bấy nhiêu. Nụ cười người chiến sỹ có ngụ cái hy vọng êm đềm ở hạnh phúc gia - đình,

DIỄN KỊCH

cái hạnh phúc quyết lập lại với vợ yêu. Cái tinh thần âu tây hấp thụ ở nhà trường ngày xưa nó đã nên một tinh thần âu tây chính đáng, chính đáng vì những điều được chiêm nghiệm trong năm năm giang hồ luân lạc.

Than ôi, anh hùng đa hận, cái cảnh truy lạc của vợ trông thấy khi về làm cho Huệ-Thuần tê tái. Cái hy vọng hạnh phúc gia đình nó đã vì đời mà tiêu tan, đã vì sự dĩ nhiên của giao thời mà thành ra thất vọng.

May đâu, đang lúc chán chường với sự sống, cay đắng với cuộc đời, chưa xót vì tình ái, Huệ-Thuần gặp được một Cha Tây, chính Cha linh hồn đạo binh khi chàng đóng ở Champagne

Mọi nỗi đau lòng, mọi tình uất ức, Cha Hiền đã lấy luân lý, triết lý đạo Công-giáo mà làm cho Huệ-Thuần được khuây khoa. Rồi trong trái tim đen mò rất là thất vọng, bật lên một tia sáng, tia sáng của Chúa đã tìm thấy con, chiến lạc ở quảng đồng không hieu quạnh.

Yêu, sống là yêu, vì có yêu mới sống. Yêu ai? Yêu cha mẹ, yêu anh em, yêu vợ con, cái ái tình, bây giờ Huệ-Thuần mới hiểu, nếu chỉ đem gửi vào một người «sinh ra để chết» thì cái yêu bao giờ cũng thất vọng. Muốn yêu được toàn vẹn, được vĩnh viễn phải đem cái yêu của ta đặt vào nơi Chúa, nơi nguồn suối tình yêu, cái yêu của người học thức.

Rồi một người biết yêu, đã tìm được đích yêu đích đáng, Huệ-Thuần nhận Chúa, rồi vì Chúa dâng mình trong nhà dòng, lại cùng lũ trẻ tiêu rạo ngày tháng.

Anh Phạm-xuân-Huyền đóng vai chính: Thiêu Úy Huệ-Thuần, anh Nguyễn-văn-Duy vai Ngọc-Thư, — anh Trần-văn-Tú, thằng Nhỏ, — anh Nguyễn-văn-Quế, Giáo Gân, — anh Vương-văn-Tĩnh,

Giáo Lộ, — anh Trần-văn-Trữ, Đội Tịch, anh Nguyễn-văn-Luân, quyền Cát Tò Ván, — anh Trần-văn-Thiệu, Đốc Tò, — anh Đặng-nguyên-Sơ, quyền Toét, — v. v... Với kịch **Tìm Côi Phúc** lại diễn thêm hai kịch cảm: Đốc tò **KiKi**, (anh Quế và anh Tĩnh thủ trò) **Lính gác** (anh Quê, anh Tĩnh, anh Trữ, anh Tú, anh Chung, anh Sơ, anh Luân đóng trò) với một kịch ngắn có âm nhạc, **nhà Nhạc-Sỹ** do một mình anh Quế đóng.

Buổi đầu diễn vào chiều chủ nhật 22 Décembre, hồi 3 giờ, có Đức Cha **Tông** và các thân hào đến xem rất đông. Ba buổi diễn tối 22, 23, 24, Décembre đều được bá con hoan nghênh, đã làm cho anh em rất nao lòng vui vẻ.

Kết quả được mỹ mãn đã đánh nhờ ở các hội viện soạn kịch, diễn kịch, nhưng vào hàng công đầu ta phải kể anh **Hoàng-thế-Phiệt**, Hội Trưởng quên ăn quên ngủ về việc ngoại giao, quảng cáo, với anh **Đặng-văn-Tịch**, Thủ Quỹ đã giúp công, giúp của nên cách bài trí mới hoàn toàn.

Chúng tôi cũng không quên ơn anh **Nguyễn-văn-Quán**, anh **Đỗ-ngọc-Trần**, anh **Nguyễn-văn-Duyệt** ông giáo **Sử** đã hết lòng tổ chức nhạc ban một cách chu đáo.

Số tiền diễn kịch này chúng tôi sẽ chia đều cho quỹ Nam-Thanh quỹ hội làm phúc thánh Vicentê và quỹ Scouts d'Annam.

Bà con, viên chức đã có lòng quá mến C. G. N. T. mà công nhận rằng các hội viên có đủ văn tài, nghệ thuật, tuy thì giờ rất vắn, chỉ có chín hôm, mà công việc đã không có chỗ nào khuyết điểm.

Trước cái thịnh tình ấy chúng tôi xin cảm ơn các quý vị mà mong rằng các quý ngài sẽ sẵn lòng hưởng ứng với chúng tôi trong các việc từ thiện để thực hành tôn chỉ thứ hai của đạo Công Giáo: **yêu người ta như chính thân mình vậy.**

HỢP THƠ

BẠN ĐỒNG NGHIỆP MỚI THẾ GIỚI THANH NIÊN

Chúng tôi vừa nhận được số đầu của báo **Jeunesses du Monde** xuất bản tại Paris. Tạp chí này là một cơ quan chung cho tất cả thanh-niên Công-Giáo ở thế giới.

Trong số vừa xuất bản đây có một bài rất cảm động về công cuộc hành động của tất cả anh em bạn trẻ các nơi. **Jeunesses du Monde** viết bằng tiếng Pháp. Anh em ta đọc báo ấy sẽ thấy nhiều điều hay lạ ta cần phải biết.

Tài liệu rất đích đáng và đã khảo cứu được ở khắp các nơi trên hoàn cầu này, cách xếp đặt lại rất có mỹ thuật, báo **Jeunesses du Monde** sẽ là một giấy liên lạc nó kết hợp tất cả các anh em đầu xanh trên hoàn hải. Từ Tết trở đi trong thư viện sẽ có những báo **Jeunesses du Monde**

Đường Ngay.

Chúng tôi vừa tiếp được thư của ông chủ nhiệm báo **Đường Ngay** cho hay báo của ông đầu tháng giêng ta sẽ xuất bản. Báo quán ở Nhà Chung Vinh (Annam)

Kính chúc bạn đồng nghiệp trường thọ, đủ sức mạnh, đi trên con đường ngay cùng với chúng tôi làm việc công ích.

Đổi chỗ ở

Xin các bạn đọc giả khi đổi chỗ ở, nhớ viết thư cho chúng tôi biết ngay và đính theo 0\$10 bằng con niêm để tiện việc giấy má.

Xin để lòng

GIÚP THƯ VIỆN

CÔNG-GIÁO NAM-THANH

Từ khi thư viện C. G. N. T. mở cửa các anh em lương giáo đến đọc sách rất nhiều. Hiềm vì lúc sơ khai số sách còn ít ỏi, mong rằng chư quý vị sau khi đã đọc một cuốn sách xong rồi sẽ vui lòng gửi cho chúng tôi để góp vào thư viện. Một cây làm chẳng nên rừng, những anh em thiếu niên ham đọc mong mỗi ở tấm lòng quý hóa của các ngài.

Khảo cứu

MÃY Ý CHÍNH

I. — Vấn đề : Có đạo ấy là theo Chúa.

Dân có đạo nước ta ở nhà thờ rất ngoan đạo, rất đông đúc, thế mà ra ngoài đời thì ít thấy nhiệt thành, ít thấy theo làm «Tiến Hành Công Giáo.» Thiết tưởng có hai lẽ sau này, nó đã khiến nên như vậy; mà sở dĩ là ta có hai hạng người có đạo :

A) Hạng thứ nhất là những ai tưởng theo đạo Công-Giáo là chỉ làm những việc bề ngoài : Đọc kinh, đi viếng nhà thờ, xem lễ, thực hành những lễ lễ cũ tự ngày xưa; họ tin rằng chỉ cần tránh tội trọng, không làm điều ác là ngoan đạo rồi. Tóm lại họ đem đạo Công-Giáo làm nên một tôn giáo không hoạt động (như dân Giuđêu).

B) Hạng thứ hai là những ai ấy đạo là một cách hợp một với Chúa Giêsu hằng sống, sự hợp : một làm nên bởi :

— Sự cầu nguyện, cách thờ than âu yếm với Chúa Kirixitô.

— Sự chịu các phép bí tích, cách này mẫu nhiệm kết hợp ta nên một với Chúa Giêsu.

— Sự noi gương Đức Chúa Giêsu, đem đức tính, việc làm của Chúa Giêsu thực hành ở chính đời mình.

Ta, muốn thật là người có đạo, phải ở hạng thứ hai này.

II. — Vấn đề : Sự sở

Chúa Giêsu.

(Nên có một địa đồ to để ai cũng có thể xem thấy).

a) Chỉ địa điểm và tả rõ xứ Palestine thời Đức Chúa Giêsu. Các phân hạt. Người Sa-

maritains. Chỉ và nói về những nơi liên lạc tới đời công của Chúa Cứu Thế. Vạch rõ đường từ Nazareth đến Jérusalem, từ Jérusalem đến Capharnaem v. v. ....

b) **Người Do Thái.** Dân Do Thái là dân một nước thế nào ? Dân Do Thái với các dân lân cận. Những quãng thời gian to tát của lịch sử Do Thái. Làm sao dân Do Thái lại thành một dân riêng ? Lòng họ tin có một Chúa mà thôi. Họ tin có Chúa Cứu Thế ? Công việc của các đảng Tiên Tri. Thế chính trị ở thời Chúa Giêsu. Hérôde ở Tibériade, ông Tổng Lãnh Đô Đốc (procurateur) ở Jérusalem.

III. — Vấn đề : Sự sở

Chúa Giêsu. (tiếp theo.)

a) **Tôn giáo :** Các ngày đại hội : Pasca, Pentecôte, những ngày hợp (sabbat.) Một Hội Thánh chứ không phải một nước. Đền thờ ở Jérusalem. Những miếu lễ ở các đô thị nhỏ, dùng làm gì ? Ông Tổng lãnh đại sư, chức sanhédrin, các thầy cả, các lévites, các tùy viên. Hai phái : phái Pharisien và Sadducéens.

b) **Xã hội :** Như ở trong Phúc Âm đã nói. Người làm ruộng, gieo mạ, mùa màng, nhà xay thóc, men, lò hấp bánh, cỏ, người giồng nho, đánh cá, chăn cừu. Nhà cửa ở Galilée (St Luc, V, 18) ở Jérusalem (St Luc XXV 10. Chúa Giêsu yêu xứ sở mình thế nào. Xứ ấy tàn tuyệt vào năm 70.

LƯỢC ĐẠI Ý CÁC BÀI LÀM CHO BAN DỰ BỊ

I. — Sự mẫu nhiệm về ơn Cứu Chuộc.

— Ơn cứu chuộc là gì ? — Cứu theo Phúc - Âm mà kẻ dành mạch sự Đức Chúa Giêsu chịu thương khó là thế nào ?

— Vì làm sao Đức Chúa Giêsu

chịu chết mới cứu nhân loại cho khỏi trầm luân hỏa ngục ?

— Cứu sự hành-động, thì trong việc Cứu Chuộc còn cần đến gì nữa ? — Cần đến mỗi một người ta phải hợp cùng đấng Kirixitô Cứu Chuộc mà cộng tác với Người.

— Chúa muốn mỗi một hội-viên Nam-Thanh Công-Giáo đến hẳn cùng Người để làm cho hoàn toàn việc Cứu Chuộc và công bố ra cho hết thấy các hạng người.

— Trong việc hành-động Công-Giáo phải quyết định thực hành là thế nào ?

— Kể sự ông Thánh Phao-lô lại — sự ông Thánh Phanxicô Xavier đi truyền giáo.

II. — Giấu Thánh-Giá.

— Giấu ấy nhắc lại cho ta ba sự mẫu nhiệm cả.

1) Là giàu kẻ có đạo Công-Giáo — vì chỉ có người Công-Giáo làm giàu ấy.

2) Là giàu chỉ ơn Cứu Chuộc — giàu ấy sẽ hiện ra trong ngày Công phán.

3) Là giàu người Công - Giáo nhận biết nhau.

— Tôi có mến sự làm giàu Thánh-Giá chăng ?

— Làm giàu ấy : Khi đọc kinh cầu nguyện, ban sáng khi thức dậy, khi phải cảm giố.

Sơ Lược : Ông Thánh Antôn đã dùng giàu Thánh giá mà trừ ma quỷ. « Giấu Thánh Giá là khí « giới rất mạnh để chống với ma quỷ » lời ông Thánh ấy nói.

III. — Sự Cầu Nguyện.

Là thờ lạy.

Là cầu xin.

Là tạ ơn.

Cứ sách Phúc Âm mà tìm mây thí dụ về sự cầu nguyện nên và diễn giải rõ ràng.

Với bạn hằng tâm

BÁO CHÍ CÔNG GIÁO

Trái mấy trăm năm đạo Công-Giáo sau khi bén rễ vào đất Việt Nam, nay đã phồn thịnh, số dân Công-Giáo ngày nay không phải là ít. Đã hay rằng việc truyền đạo là ở sự diễn giảng của các đấng linh mục thừa sai, nhưng đối với hiện thời, sự giảng đạo bằng báo chí đã rõ hẳn rằng rất có hiệu quả. Đức Giáo Hoàng rất lưu tâm về việc mở báo và đã tuyên bố ước ao rằng các báo chí Công-giáo sẽ mở ra như nấm. Các Thánh Tông đồ xưa ngoài sự giảng dạy lại còn viết thư cho các sứ, các tỉnh để khuyến khích cho nhân đức tin, nào chép sách Evan, đó chả cũng phải là như đã dùng báo chí rồi ư?

Ở nước ta báo chí Công - Giáo thật còn ít ỏi mà ít người biết rõ đến công dụng báo chí trong việc truyền đạo. Báo chí như một người bạn, đúng kỳ đến bắt bạn đọc phải lưu ý, phải suy xét đến đạo Công-Giáo, dù bạn đọc đối với đạo ấy vô tình lãnh đạm. Báo chí đem cái nhiệt thành, đem cái nhân đức tin, đem cái nghĩa lý đã thấm thái của ký giả mà san sẻ, mà bầu luận, mà khuyến khích, mà diu dắt cho bạn đọc cùng về một đường với mình.

Trong báo giới nước nhà, báo chí Công-Giáo thật là ít ỏi, nhưng có một điều làm cho những ai có lòng về sự giảng đạo được an ủi là các báo chí Công-Giáo vẫn cùng một đích, cùng một tôn chỉ; tuy ít nhưng kết hợp với nhau một cách chắc chắn vững vàng. Đó là một giàu của sức mạnh của báo chí Công-Giáo, hơn những báo khác. Còn một sức khỏe thiêng liêng đỡ vức, sức khỏe ấy ở nơi Chúa Giêsu mà tất cả các báo chí Công-Giáo đem ơn cứu chuộc ra ban bố cho khắp đồng nhân ở thế giới.

Khi ông Ngoại Giao bộ Thượng Thư Laval sang thành Roma yết kiến Đức Giáo Hoàng, những các nhà báo theo ông Tổng Trưởng cũng được vào chầu. Đức Thánh Cha trong khi ủy lạo các nhà bình bút ấy, có ban bố những nhời vàng ngọc như sau này :

« Được các thầy tỏ lòng âu yếm kính mến đến thăm ta, ta rất lấy làm vui lòng, cảm kích.

Các thầy đến để thăm một ông thầy cả già nua, một vị Cha già mà tất cả các dân thế giới nhận làm ông bố chung. Các thầy, những bình bút trong những báo giới, các thầy là sức mạnh nhất ở trong thế giới này. Người ta thường nói rằng cái sức mạnh ấy là dư luận, nhưng nói thế là nhầm, vì chính báo giới tạo ra dư luận : cái quả bao giờ cũng mạnh hơn cái nhân.

«Ta nhận thấy rằng các thầy hiểu rõ được sức mạnh của các thầy, cái bồn phẫn cao cả của các thầy, cái trách nhiệm nặng nề của các thầy

«Ta nhắc lại nhời của ông Manzoni để các thầy suy nghĩ : « Nhời nói là chủ tử hoàn cầu. » **Đừng bao giờ trái với sự, đừng bao giờ viết một câu khuyến khích cho người khác đi vào đường lạc, làm điều ác, các thầy nên lấy đó làm phương châm.»**

Nhật ngôn hưng bang, nhật ngôn táng bang, dù ở phương đông dù ở phương tây, nhời ấy bao giờ cũng vẫn còn đúng. Đứng trước hàng nghìn hàng triệu báo chí nào hào cộng sản, nào bày giải những tư tưởng quá kích, nào hết sức công kích đạo Công-Giáo, đánh đổ những tư tưởng tốt lành Công -

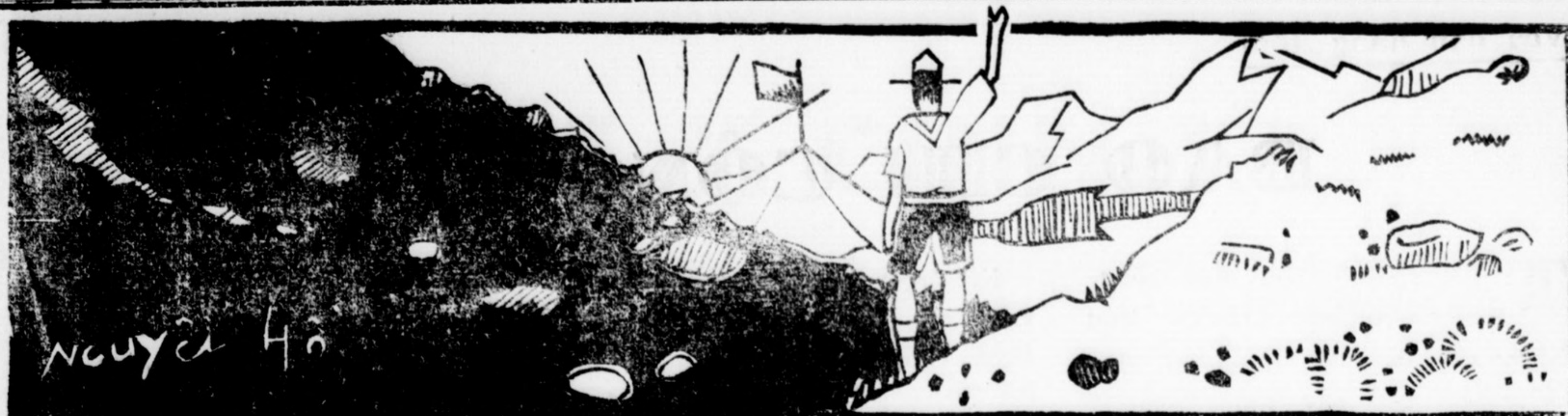
Giáo, quyền dữ đoàn chiến lãnh đem ra chỗ miệng sói hang hùm, báo chí Công - giáo có nhiệm vụ duy trì nhân đức tin, dữ vững đường cột cho Hội Thánh. Mà ở trên đất Việt ta, báo chí Công-Giáo lại có một trọng trách thiêng liêng là đem bộ mặt thật của Hội Thánh Công-Giáo mà bày tỏ với anh em đồng bang, dùng tư tưởng mà phá tan cái tị hiềm nó làm cho ta cùng bạn trí thức bên lương chưa được cùng nhau thân thiết, chưa được cùng nhau sum họp một nhà.

Báo chí Công-Giáo sẽ đảm đương một phần lớn trong việc xây đắp cho Hội Thánh Việt-Nam một tương lai vững bền, rực rỡ. Nhưng đứng trước một công việc nặng nề khó khăn, báo chí Công - Giáo trông vào ai? Trông vào những nhà hàng lân, hàng sản, trông vào những ai cũng là người có đạo cùng chung một mối lo, lo liệu cho Hội Thánh sau này một ngày một tốt, một vững chắc, lo liệu cho gia đình Công-Giáo Việt-Nam một ngày một đông đúc, một ngày một đầm ấm thêm lên.

Giúp báo chí Công - Giáo có hai cách: một cách thiêng liêng là thêm lời cầu nguyện, xin Chúa giảng ơn cho hết thảy các nhà bình bút Công - Giáo có đủ nghị lực, đủ tài năng đem tinh thần học thức, đem lời nói sốt sắng thành thực, đem tư tưởng tốt lành thâm viễn Công-Giáo mà thẳng bước trên đường truyền đạo; cách thứ hai là liệt kê tên mình vào sổ đọc giả, rồi cõ động, rồi dùm giúp hết thảy những người cầm bút Công-Giáo rất nghèo ở tiền tài nhưng rất giàu ở lòng nhiệt thành và ở nhân đức tin.

J. P. HUYEN.

Một tháng Scouts

Tháng Décembre, đoàn Đức Cha Đông đã trút bỏ cái rụt rè e lệ đã sống một một cách hoạt động.

Bao nhiêu cuộc chơi thú vị : nào ngày 8 Décembre : đi thăm chùa Cổ Lễ, viếng nhà thờ Tương Đông :

Trước một bàn thờ lặng lẽ, tịch mịch, thép vàng lộng lẫy, anh em đã sốt sắng hát châu Minh Thánh.

Nào ngày 19 Décembre lúc ra Tân-đệ và thăm Chùa Đệ Tam anh em đã thực hành các môn học.

Ngày 2 Janvier lại lên Phù-long xem cách làm bột ở Khoái-dồng.

Lần đầu được dịp phô tài bếp nước, ăn bữa cơm đầu, anh em đã tự nấu lấy.

Trong tháng lại được nhiều dịp giúp ích mọi người :

Nào bàn sách, đón Đức Cha Tông, giữ trật-tự buổi kịch «Tim Côi Phức» C. G. N. T. tổ chức.

Nào giữ trật-tự lễ Sinh - Nhật lúc lễ nửa đêm.

Rồi ngày 25 Décembre lại đến chia vui với trẻ tây dự Arbre de Noël.

Tháng Décembre đối với anh em là một tháng hoàn-toàn vui vẻ và hoạt động, đã tỏ rõ cho mọi người biết cái tinh thần Scout.

...

TIỀN HÀNH CÔNG GIÁO

Lễ nhận nghĩa binh tại Đồng-chuối-hạ

Sáng chủ nhật 5-1-36, Cha Trúc xứ Đồng chuối hạ đã hành lễ rất long trọng để nhận Nghĩa Binh nam nữ. Chúng tôi có về dự và nhận thấy rất nhiều các viên chức kỳ mục ở những xứ gần đây đến thông công.

Tôi hôm trước trong sân nhà xứ, được lệnh Cha Trúc, ông bộ Chiều và các hội viên C. G. N. T. trong xứ đã tổ chức cuộc diễn bài kịch «Điềm-lính», do ông bộ Chiều soạn. Các học sinh đồng-âu

đóng trò, tuy tuổi còn nhỏ nhưng đóng các vai kịch, điệu bộ nhờ nói rất hoạt động và khôi hài rất khéo. Thật rõ nghệ thuật của ông Chiều đã chịu khó huấn luyện cho các vai trò được hoàn toàn.

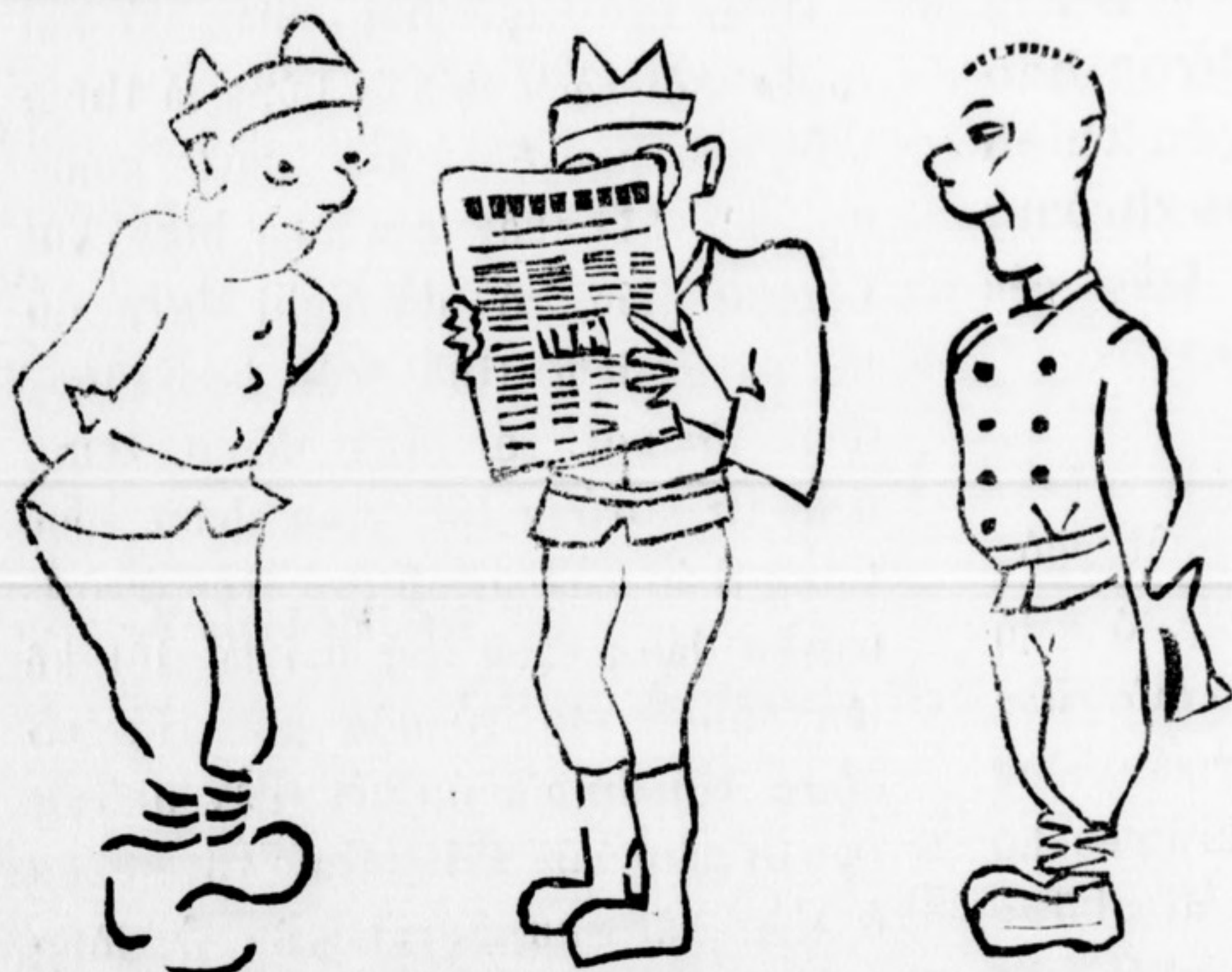
Tài sếp việc của Cha Trúc lại càng rõ hơn, Cha là một vị Linh-rất nhiệt tâm về giáo dục của các trẻ trong các xứ mà Cha về trọng nhậm Trên sân khấu, cách bài chỉ sơ sài dẫn dụ mà mỹ quan, các trẻ em mới lên lần đầu mà đóng các vai như đóc tờ, người què, người điếc, cò câm, thông minh rất khéo. Điệu hát rất thanh thú, những bài kèn mồm đã làm cho khán giả được một trận cười không ngớt.

Các bạn trẻ,

Hãy đón xem một tác phẩm viết riêng cho bạn trẻ

“TRÀNG SINH BẮT TỬ”

một áng văn trẻ trung, nghĩa lý của Cha Tiến-Sỹ Pierre TRỰC

— Qu'est ce que tu lis ?
— Mais le Bulletin de la Jeunesse Catholique.

CERCLE Ste JEANNE D'ARC

Le début de Décembre amena le fin des manœuvres. Ces dernières furent glorieuses pour les deux parties adverses puisqu'aucun n'eût de pertes à signaler. Nos félicitations !

Fin Décembre amena les fêtes de Noël auxquelles Bras se distingua dans des chants magistralement exécutés. A l'arbre de Noël, au réveillon et au bouquet du jour de l'an, les plus tristes se déridèrent, sous la chaleur communicative des bons gâteaux et du champagne ! Henry, Bras, se firent entendre et ceux qui n'arrivaient rien à tirer de leur mémoire défaillante se contentèrent de tirer des pétards. Ils ont aussi leur poésie !

La salle du cercle s'est ornée de rideaux aux fenêtres, de belles tables de lecture et son atmosphère semble tous les jours plus douce et plus intime.

L'année 1936 s'annonce bien ; des grâces de choix se préparent pour quelques uns d'entre nous et l'on projette aussi des excursions nouvelles.

A tous nos lecteurs et nos bienfaiteurs : Bonne Année

... vient de passer sergent. Ses galons ne sont pas encore arrosés... qu'on se le dise (et qu'on le dise) !

Le Reporter